

مدل سازی مطلوبیت زیستگاه سه گونه کلیدی در زیستگاه‌های جنگلی با استفاده از مدل HEP (مطالعه موردی: مناطق جنگلی مازندران)

- کاملیا علوی*: گروه محیط زیست، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه اردکان، یزد، ایران
- سیده‌عالمه صباغ: گروه محیط زیست، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه اردکان، یزد، ایران

تاریخ دریافت: خرداد ۱۳۹۷ تاریخ پذیرش: شهریور ۱۳۹۷

چکیده

زیستگاه اصلی‌ترین عامل زندگی حیات وحش جانوری و زندگی گیاهی می‌باشد که حفاظت از آن برای تداوم توسعه پایدار ضروری است. مدل سازی زیستگاه می‌تواند یک برآورد در مقیاس وسیع از مطلوبیت زیستگاه گونه‌های حیات وحش بدون نیاز به جمع‌آوری اطلاعات از جزئیات ویژگی‌های فیزیولوژیک و رفتاری جانوران در اختیار بگذارد. بنابراین بررسی و ارزیابی دقیق زیستگاه‌ها نیازی مبرم است. پارامترهای موثر در ۴ زیستگاه جنگلی شمال کشور، قادیکلا، آب‌بندان کش، اروست، لاجیم برای تعیین مطلوبیت با مدل HEP مورد مطالعه قرار گرفته است این مدل از روش‌های ارزیابی زیستگاه به صورت کمی سازی است و با کم‌ترین داده‌ها می‌توان به نتیجه مطلوب رسید. بعد از مطالعات کتابخانه‌ای و بررسی محیطی براساس شواهد به دست آمده، ۳ گونه کرم شب‌تاب (*Lampyris noctiluca*)، حشره‌خور خزری (*Shrew caspian*) و باز (*Accipiter gentilis*) به عنوان شاخص برای مطالعه زیستگاه انتخاب شدند. مرحله بعد مدل SI برای دو گونه حشره‌خور خزری و باز با استفاده از فرمول‌های معتبر موجود تهیه و برای کرم شب‌تاب با توجه به این که فرمول مشخصی در تحقیقات سایر محققان وجود نداشت، در ایستگاه‌های منتخب اقدام به تله گذاری به صورت ترانسکت شد. مطلوبیت زیستگاه با محاسبه میانگین میزان مطلوبیت در ۴ ایستگاه، سه ایستگاه آب‌بندان کش، اروست و لاجیم میزان یکسانی از مطلوبیت، با مقدار ۰/۶۷ و ۰/۶۸ برخوردار هستند. اما ایستگاه قادیکلا با میزان ۰/۸۷ دارای بیشترین میزان مطلوبیت بوده است.

کلمات کلیدی: ارزیابی، زیستگاه جنگلی، شاخص مطلوبیت، مدل HEP

مقدمه

کافی در رابطه با گونه در دسترس نباشد این مدل به راحتی و به تنهایی می‌تواند پاسخگو باشد (Robertson و Ebischer, ۲۰۱۲). زیستگاه به عنوان یکی از مهم‌ترین عوامل در حفاظت از گونه‌ها مطرح بوده است (کرمی و همکاران، ۱۳۹۳) و از این رو شناختن ویژگی‌های زیستگاهی برای تلاش‌های حفاظتی امری اجتناب‌ناپذیر است (کرمی و همکاران، ۱۳۹۱). در این میان حفاظت و مدیریت زیستگاه جنگلی به ویژه جنگل‌های بکر و جنگل‌هایی که در آن‌ها تنوع زیستی بالاست و متأسفانه توسط فعالیت‌های انسانی به شدت مورد آسیب قرار گرفته‌اند، از فاکتورهای مهم زیست‌شناسی حفاظت و مدیریت زیستگاه جنگل است (McGarigal و همکاران، ۲۰۰۱). عوامل مختلفی در این تخریب‌ها نقش دارند که فعالیت‌های انسانی در راس قرار دارد (Smith و Haukos, ۱۹۹۱). هدف اصلی در مطالعات ارزیابی زیستگاه تعیین مهم‌ترین متغیرهای تاثیرگذار در پراکنش گونه‌ها می‌باشد. برای این که فعالیت‌های انسانی و تاثیرات آن را بتوان به صورت کمی نشان داد لازم است از روش‌های مناسب جهت کمی‌سازی استفاده شود (ملکی نجف‌آبادی، ۱۳۸۹). دگرگونی شرایط زیستگاه باعث ایجاد استرس در حیات وحش می‌شود لذا شناخت زیستگاه و نیازهای زیستگاهی حیات وحش در جهت حفاظت از آن‌ها و تدوین برنامه‌های مدیریتی می‌تواند بسیار موثر واقع گردد (حسینی و همکاران، ۱۳۹۶). در ایران تاریخچه مدل‌سازی زیستگاه مربوط به مطالعه ماهینی (۱۳۷۳) در قالب پایان‌نامه کارشناسی ارشد در تهران می‌باشد که در آن با استفاده از مدل‌های حرفی مکانیکی به ارزیابی زیستگاه قوچ و میش و ذخیره‌گاه زیست‌سپهر توران پرداخت که تاکنون مطالعات فراوانی با تکیه بر این مطالعه و رویکردهای مختلفی که بعدها پیدا شد، انجام شده است که در ادامه به برخی از آن‌ها پرداخته می‌شود. سلامت‌یان و آقابابایی (۱۳۹۱) زیستگاه پارک ملی کلاه قاضی را برای دو گونه کل و بز با دو روش رتبه‌دهی به متغیرهای زیستگاهی و هپ ارزیابی کرده‌اند. در این تحقیق سه فاکتور اصلی شامل شیب، تراکم پوشش گیاهی و دشمن طبیعی برای بررسی زیستگاه در نظر گرفته شده و در نهایت منطقه‌ای که در مقایسه با سایر بخش‌ها بهترین کیفیت را برای زندگی کل و بز دارد مشخص شده است. شعاعی و همکاران (۱۳۹۶) در تحقیق با عنوان ارزیابی مطلوبیت زیستگاه کل و بز در استان گلستان با هدف ارزیابی مطلوبیت زیستگاه پازن در کوهستان‌های این استان با استفاده از روش ماکسنت انجام شده و نتیجه نشان می‌دهد سه عامل شیب، ارتفاع و پوشش گیاهی به عنوان فاکتورهای موثر و جهت باد با درجه تاثیر کم شناخته می‌شوند و در پایان این روش با ارزیابی هپ مقایسه شده است. در تحقیقی که توسط Brook (۲۰۰۷) انجام شده از دو روش HSI و HEP جهت ارزیابی سلامت و مطلوبیت ۵ ایستگاه جنگلی مختلف استفاده شده است و در پایان مقایسه بین این ایستگاه‌ها انجام گرفت. McCrain و Gerald (۲۰۱۲) از هپ

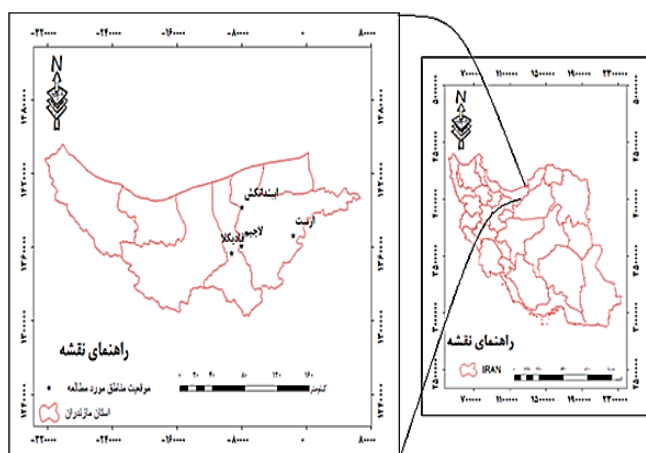
زیستگاه به عنوان اصلی‌ترین عامل زندگی حیات وحش جانوری و زندگی گیاهی محسوب می‌شود که حفاظت از آن برای تداوم توسعه پایدار امری ضروری است و هم‌چنین بزرگ‌ترین عامل تهدید و تخریب حیات گیاهی و جانوری نیز می‌باشد چرا که زیستگاه امن و مطلوب عامل تداوم حیات و یکی از فاکتورهای مهم برای حفاظت از گونه‌های در معرض خطر و در حال انقراض می‌باشد (Genelett, ۲۰۰۳). در واقع زیستگاه به عنوان یکی از پارامترهای کلیدی در جهت حفاظت از گونه‌ها به خصوص گونه‌های در معرض خطر انقراض مطرح است و بررسی ویژگی‌های بوم‌شناختی گونه‌ها و تعیین مطلوبیت زیستگاه آن‌ها، یکی از ارکان اصلی مدیریت و حفاظت گونه‌های حیات وحش محسوب می‌شود (خلیلی و همکاران، ۱۳۹۵). شرایط ویژه‌ای که در مورد این فاکتور وجود دارد مانند زمان طولانی و هزینه بسیار زیاد، مطالعه زیستگاه‌ها در مقیاس وسیع مانند یک استان را مشکل می‌کند. از این رو مدل‌سازی زیستگاه که روش‌های مختلفی از آن به کار گرفته و از سال ۱۹۷۰ تا به حال استفاده می‌شود، با سرعت زیادی حجم عظیمی از مشکلات بودجه و زمان مطالعه را حل کرده است (Wotherspoon و Olivier, ۲۰۰۶). با روش‌های مدل‌سازی زیستگاه به یک برآورد در مقیاس وسیع از مطلوبیت زیستگاه گونه‌های حیات وحش بدون نیاز به جمع‌آوری اطلاعات از جزئیات ویژگی‌های فیزیولوژیک و رفتاری گونه می‌توان دست یافت (Morrison و همکاران، ۱۹۹۲). در واقع مدل‌سازی زیستگاه به اکولوژیست‌ها اجازه می‌دهد تا نسبت به نیازهای اکولوژیکی گونه‌ها، فاکتورهای محدودکننده آن‌ها جغرافیای زیستی و موانع پراکنش آن‌ها، جمعیت‌ها و گونه‌های جدید، تشخیص مکان‌های جدیدی برای معرفی گونه‌ها، طراحی برنامه‌های حفاظتی و ذخیره‌گاه‌ها، پیش‌بینی اثرات تخریب زیستگاه‌ها، پیش‌بینی هجوم گونه‌ها و پیش‌بینی اثرات تغییرات اقلیمی شناخت حاصل نمایند (Peterson و همکاران، ۲۰۰۶). تفاوت اصلی بین روش‌های متداول برای ارزیابی زیستگاه نوع کیفیت داده‌های مورد نیاز است. امروزه روش‌های مختلف و نرم‌افزارهای کارامدی جهت مدل‌سازی زیستگاه وجود دارد از جمله روش‌های یادگیری ماشینی و عملکرد نرم‌افزار GIS اما روش هپ به دلیل نیاز به مطالعات دقیق میدانی که ماهیت این پژوهش به آن نیازمند است می‌تواند روش مناسبی برای ارزیابی تلقی شود (Belnap و Gelbard, ۲۰۰۳). این روش که به واسطه مساحت زیستگاه در دسترس، شاخص مطلوبیت زیستگاه (HIS) و ارزش‌های مورد نیاز برای ارزیابی زیستگاه محاسبه می‌شود، از جمله روش‌های ارزیابی زیستگاه است که با کم‌ترین داده‌ها می‌توان به بهترین و مطلوب‌ترین نتیجه رسید (کرمی و همکاران، ۱۳۸۵). مدل‌سازی به روش HEP از جمله روش‌های آسانی است که در مناطقی که اطلاعات

شده است. نحوه کاربرد هپ در این پژوهش کم‌تر استفاده شده است و از این جهت دارای نوآوری می‌باشد.

مواد و روش‌ها

موقعیت مناطق مورد مطالعه: یکی از منطقه‌های مورد پژوهش روستای لاجیم از توابع بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، با مختصات جغرافیایی ۵۳ درجه و ۶ دقیقه و ۲۳،۶۸ ثانیه طول شرقی و ۳۶ درجه و ۱۵ دقیقه و ۳۴،۶۶ ثانیه شمالی، در ۳۰ کیلومتری شمال شرقی پل سفید و ۳۵ کیلومتری جنوب شرقی ساری قرار دارد. روستای اروست در عرض جغرافیایی ۳۶ درجه و ۲۰ دقیقه و ۵۱،۲۶ ثانیه شمالی و طول جغرافیایی ۵۳ درجه و ۴۷ دقیقه و ۲۸،۲۱ ثانیه شرقی قرار گرفته و روستای آب‌بندان کش در عرض جغرافیایی ۳۶ درجه و ۳۲ دقیقه و ۲۱،۳۳ ثانیه شمالی و در طول جغرافیایی ۵۳ درجه و ۷۶ دقیقه و ۵۰ ثانیه شرقی و روستای قادیکلای قائم‌شهر در عرض جغرافیایی ۳۶ درجه و ۲۵ دقیقه و ۲۵،۴۴ ثانیه شمالی و طول جغرافیایی ۵۲ درجه و ۵۴،۱۳ دقیقه و ۱۳،۰۷ ثانیه شرقی واقع شده است.

شکل ۱: موقعیت مناطق مورد مطالعه در سطح استان و کشور

این روستاها از شمال به جنگل و روستاهای ورکی، آقمشه و آمره، از شرق به جنگل‌های آچو، منطقه دودانگه و قارن سرا، از جنوب به جنگل و روستاهای اتو و پیر نعیم محدود می‌شوند، جزء روستاهای سراسر پوشیده از جنگل‌های هیرکانی هستند، اغلب تحت تأثیر اقلیم معتدل کوهستانی، تابستان‌های معتدل و زمستان‌های سرد دارند و فصل خشک به‌طور کامل وجود ندارد. با توجه به اوضاع طبیعی این منطقه، بارش و رطوبت جهت ایجاد پوشش گیاهی فراهم است. البته پوشش گیاهی در تمام نقاط آن یکسان نیست و متغیر است. مناطقی که دارای حداکثر بارندگی است به‌طور کلی جنگل‌ها دارای تراکم

جهت ارزیابی میزان آسیب به جنگل‌های چوب مرغوب و تالاب‌ها در مسیر ساخت و عریض کردن بزرگراه در شمال کارولینای آمریکا استفاده کرده‌اند. Kostadin و همکاران (۲۰۱۸) با ارزیابی اهمیت جنگل‌های مدیریت شده به‌عنوان زیستگاه برای ماهی‌گیران نیمه‌گرد (*Ficedula semitorquata*) از یک مدل جمع‌تعمیم‌یافته برای شناسایی ویژگی‌های مطلوبیت جنگلی در منطقه استفاده کردند. نتایج تحقیق نشان داد در مقیاس ملی سن و درصد پوشش جنگل بهترین توزیع را از لحاظ پرورشی نشان می‌دهد چینی در مقیاس محلی مقدار چوب مرده به‌طور مثبت بر محل انتخاب لانه فیش تراش‌ها تأثیر می‌گذارد. Wakeley (۲۰۱۸) روش جدیدی را برای ساده‌سازی مدل‌سازی مطلوبیت زیستگاه مطرح کرد که با کاربرد هپ در زمان و میزان نمونه‌برداری صرفه‌جویی شده است. این مدل ساده شده با سه گونه صحت‌سنجی شده و با ضریب اطمینان ۹۰ درصد ارائه شده است. هوشمند و ایزدی (۱۳۹۲) به مطالعه زیستگاه گور ایرانی در منطقه حفاظت شده المند- بهادران با روش HEP پرداختند و طی پنج فاز روش هپ انجام و شاخص مطلوبیت زیستگاه با روش هندسی محاسبه گردید. در نهایت مدلی محلی سالیانه برای HSI گور ایرانی ارائه شده است. کرمی و همکاران (۱۳۸۷) زیستگاه قرقاول معمولی را براساس روش هپ در توستان گیلان ارزیابی کرده‌اند و در نهایت مدلی محلی برای HSI قرقاول معمولی در فصل زادآوری در زیستگاه توستان استان گیلان ارائه دادند. Hing و همکاران (۲۰۱۶) برای ارزیابی اثرات بازنگری و وزن‌دهی در مدل‌سازی مطلوبیت زیستگاه از شاخص (AI) که اطلاعات لازم در زمینه ارزیابی شاخص‌های مطلوبیت زیستگاه (HSI) را فراهم می‌کند، استفاده کردند. ارزیابی و پیش‌بینی نتایج نشان داد که مدل HSI با استفاده از داده‌های AL برای زیستگاه بهینه خرچنگ آمریکایی کاربردی و با قابلیت است. Erfanian و همکاران (۲۰۱۳) در ارزیابی مطلوبیت زیستگاه پلنگ ایرانی با روش آنروپی‌بیشینه در پارک ملی تندوره طی فصول تابستان و پاییز به این نتیجه رسیدند که مهم‌ترین عامل موثر بر حضور یا عدم حضور پلنگ در این منطقه فاصله از جاده است. در این پژوهش شاخص‌های زیستگاهی به‌کار گرفته شده مورد توجه بوده است. در تحقیق پیش‌رو از روش هپ با هدف ارزیابی مطلوبیت زیستگاه‌های جنگلی شمال کشور، استفاده شده که در اولین گام از آن جایی که ارزیابی همه انواع گونه‌ها در یک اکوسیستم امکان‌پذیر نمی‌باشد، گونه‌های شاخص و کلیدی برای ارزیابی اکوسیستم براساس تحقیقات معتبر جهانی انتخاب شدند، از جمله گزارش مرکز تحقیقات اکوسیستم و اقیانوس کانادا در مورد شیوه کاربرد هپ در سال ۲۰۱۶ (DFO, ۲۰۱۶). بر این اساس حشره‌خور خزری به‌عنوان گونه پستاندار کوچک، باز یا طرلان به‌عنوان شاخص پرنده و کرم شب‌تاب به‌عنوان شاخص حشرات استفاده

(Underhill, 2002). این مدل ترجیحاً برای بررسی زیستگاه‌های مختلف معرفی شده است. برخی از کشورها برای اجرای بهتر EIA از این روش استفاده می‌کنند از جمله در آمریکا و ژاپن که به‌طور فراگیر استفاده می‌شود (Tanaka, 2008).

روش جمع‌آوری داده: ابتدا با بررسی کتابخانه‌ای اطلاعات پایه از منطقه مورد مطالعه به‌دست آمد و سپس با مراجعات سازمانی به اداراتی هم‌چون اداره کل حفاظت محیط‌زیست، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی و بازدید از منطقه اطلاعات اولیه کامل و گونه‌های مناسب و شاخص جهت انجام تحقیق انتخاب گردید. در هر زیستگاهی گونه‌هایی وجود دارد که تاثیرات کلیدی روی اکوسیستم دارند و با بررسی آن‌ها به‌عنوان نمونه می‌توان تصمیم‌گیری در سایر موارد را انجام داد. مرحله بعد تهیه مدل SI برای ارزیابی زیستگاه جنگلی است که در ادامه توضیح داده شده است. گام بعدی به‌کارگیری این سه مدل در چهار منطقه جنگلی و سپس ارزیابی نتایج حاصل می‌باشد. از جمله موارد گونه‌های کلیدی می‌توان پستانداران، پرندگان و تجزیه‌کنندگان را نام برد که نقش موثری در بازگرداندن مواد به محیط دارند به‌همین دلیل یک گونه شاخص پستاندار، پرنده و تجزیه‌کننده برای ارزیابی زیستگاه انتخاب شده است. گونه‌ها مطابق شکل ۲، شامل یک گونه کرم شب‌تاب (*Lampyris noctiluca*) به‌عنوان شاخص حشرات، باز یا طرلان (*Accipiter gentilis*) به‌عنوان شاخص پرنده و حشره‌خور خزری (*Crociodura caspica/Shrew caspian*) به‌عنوان گونه پستاندار کوچک می‌باشد. زیستگاه کرم شب‌تاب مناطق مردابی و جنگلی، جایی که لاروهایشان به منابع غذایی دسترسی داشته باشند، این نوع کرم از گونه‌های متداول در جنوب فرانسه است که از نظر کنترل حشرات آفت جنگلی و کشاورزی بسیار مفید و مورد توجه کشاورزان و باغداران هستند (Doyon و همکاران، 2000). تمام سوسک‌های درخشان در شب فعالیت می‌کنند و هنگام روز در زیر سنگ‌ها مخفی می‌شوند. این حشرات در نواحی جنگلی مرطوب، حاشیه باتلاق‌ها، شالیزارها، مرداب‌ها و رودخانه‌ها دیده می‌شوند. زیستگاه باز یا طرلان هم در نواحی پر درخت و جنگلی است و هم در دشت‌ها و کوهستان‌ها و اغلب در نزدیکی فضا‌های باز دیده می‌شود. طرلان در نقاط دورافتاده جنگل برای خود آشیانه بزرگی می‌سازد، گاهی نیز از آشیانه متروک پرندگان دیگر استفاده می‌کند. طرلان پرنده‌ای است که با وجود تعداد اندک در ایران نقش مهمی در مناطق جنگلی دارد. اغلب برای برای زمستان‌گذرانی به ایران می‌آیند اما احتمال دارد بعضی از آن‌ها در استان مازندران زادآوری هم بکنند. این پرنده ساکن شمال ایران است (استان گیلان، گستان و مازندران) و به‌طور اتفاقی زمستان‌ها در فارس و بلوچستان هم دیده شده است (Machmer و همکاران، 2017).

بیش‌تری است و انواع درختان مانند راش، ممرز، توسکا و کلهر ملج انجیلی را می‌توان دید (بختیاری، 1396).

معرفی مدل: روش کمی‌سازی در این پژوهش، مدل HEP (Habitat Evaluation Procedures) می‌باشد که در سال 1980 در پاسخ به نیاز مستندسازی ارزش‌های غیرمالی منابع حیات‌وحش و ماهیان، گسترش یافت اما در بررسی‌های دقیق‌تر، مستندسازی برای این مدل اولین بار در جهان در سال 1974 مورد بررسی قرار گرفت (USFW, 2010). در واقع هپ کوتاه شده کلمه Habitat evaluation Procedures می‌باشد، که در سال 1974 توسط اداره حیات وحش و آب‌زیان آمریکا (USFWS: U.S. Fish and wild life service) معرفی شد (Hirzel و Arlettaz, 2003). در ایران براساس مدل هپ و با بومی‌سازی برخی پارامترها، یک روش ارزیابی زیستگاهی توسط (منوری و مومن بلاه‌فرد، 1389) تکامل یافته است. روند کمی‌سازی واحدهای زیستگاه با مدل HEP در بخش‌های زیر خلاصه می‌شود:

الف- تعیین اهداف مدل و ارزیابی

ب- تعیین متغیرهای مدل SI: در این بخش متغیرهای زیستگاهی که در تعیین ساختار مدل نقش دارند مشخص می‌گردند (Eigenbrod و همکاران، 2008). انتخاب متغیرها مرحله‌ای اساسی است که پایه‌های اصلی تشکیل دهنده مدل می‌باشند، مرحله بعد تعیین تیپ پوشش گیاهی است که در روش هپ با تعیین تیپ پوششی دو هدف مد نظر قرار می‌گیرد اول متغیرهای قابل اندازه‌گیری در گروه‌هایی دسته‌بندی می‌شوند که جمع‌آوری داده‌های صحرایی را آسان می‌کند دوم برای تعیین روابط مکانی میان اجرا زیستگاه (عرفانیان و همکاران، 1392).

ج- مدل‌سازی: در این مرحله متغیرهای شناسایی شده در مرحله قبل برای تهیه یک مدل نهایی HSI با هم ادغام می‌شوند. به این مفهوم که به مدل باید ساختار بخشید که در آن هر متغیر تعیین شده در گام قبلی باید برای تهیه نمایه مطلوبیت زیستگاه ترکیب شود، این کار با روش‌های مختلفی انجام می‌گیرد که شامل روش‌های توصیفی (امیدی و همکاران، 1389)، نموداری (کرمی و همکاران، 1393) و روش ریاضی (سلمان‌ماهینی، 1373) خواهد بود. در این مرحله می‌توان مدل را مستندسازی کرد که حتماً باید به‌صورت مکتوب ثبت گردد.

د- بررسی درستی مدل و آزمون آن که به‌منظور افزایش اطمینان از عملکرد مدل باید آن را با داده‌های در دسترس آزمون نمود. تعیین واحدهای زیستگاهی: واحدهای زیستگاهی از طریق ضرب مساحت منطقه در دسترس در عدد مطلوبیت مربوطه و جمع مقادیر حاصله (در نقشه مطلوبیت نهایی زیستگاه) به‌دست می‌آید که رعایت ترتیب مرحله‌ها مهم و در برون داد مدل بسیار موثر است. براساس اطلاعات مربوط به تاریخ طبیعی گونه و عوامل اکولوژیک برخی از متغیرهایی که مهم‌ترین نقش را در تعیین مطلوبیت زیستگاه گونه دارند، برای مطالعه انتخاب می‌شوند

مدل‌های مطلوبیت زیستگاهی برای هر دو گونه هدف به دست آمد. پس از تعیین شاخص کیفی مطلوبیت (Suitability Index) برای هر کدام از متغیرهای زیستگاهی، مدل نهایی مطلوبیت زیستگاه برای گونه‌های هدف، با استفاده از فرمول‌های ارائه شده توسط (Machmer و همکاران، ۲۰۱۷)، (Doyon و همکاران، ۲۰۰۰) و (Timossi و همکاران، ۲۰۱۵) تعیین گردید. از آنجایی که در مورد کرم شب‌تاب در زیستگاه‌های جنگلی مشابه جنگل‌های شمالی ایران فرمول مشخصی در تحقیقات سایر محققان وجود نداشت تا از آن برای تهیه نمایه مطلوبیت زیستگاه استفاده شود بنابراین در مورد این گونه از روش تله‌گذاری و بررسی آن‌ها استفاده شده است. در این روش ابتدا متغیرهای زیستگاهی موثر بر این گونه شناسایی و پس از آن با توجه به تعداد بازایی شده از تله‌ها نمودار مطلوبیت آن‌ها توسط نرم‌افزار اکسل رسم گردید که نتایج در ادامه آمده است. در مورد این گونه نیز همان‌طور که در نمودارها نشان داده شده است جهت هماهنگی با دو گونه دیگر شاخص مطلوبیت در محدوده ۰/۰۱-۱ تعریف شده است.

جدول ۱: فرمول شاخص مطلوبیت زیستگاه برای دو گونه هدف

باز	حشره خوزی
$HSI = \frac{(SI_1 \times SI_2 \times SI_3 \times SI_4)^{1/4} + 2SI_5}{3}$	$HSI = \frac{SI_1 + SI_2 + SI_3 + SI_4}{4}$
SI ₁ : نوع چوب، SI ₂ : متوسط بلندی چوب درختان،	SI ₁ : تعداد حفرات روی زمین،
SI ₃ : تراکم درختان، SI ₄ : مساحت جنگلی، SI ₅ :	SI ₂ : تاج پوشش، SI ₃ : تعداد درختان
شرایط غذایی	SI ₄ : بافت و ساختار خاک

تهیه مدل SI برای کرم شب‌تاب: این تحقیق سال در ۱۳۹۵ صورت گرفته که حدوداً یک سال به طول انجامید و برای دستیابی به نتایج از هر دو روش کتابخانه‌ای و میدانی بهره‌گیری شده است. ابتدا ۴ منطقه جنگلی از جنگل‌های شمالی کشور انتخاب شد که عبارتند از منطقه جنگلی قادیکلای قائم‌شهر، آب‌بندان کش ساری، منطقه جنگلی اروست و لاجیم ساری. در این ۴ ایستگاه برای به دام انداختن کرم‌های شب‌تاب ۴۰۰ تله به صورت ترانسکت نصب و از یک قطعه کوچک ماهی مرکب به عنوان طعمه در یک جعبه فیلم برای لارو گونه استفاده شده است. روش ترانسکت (Transect) یکی از صدها روش تله‌گذاری در طبیعت است که عبارت از خط یا نواری است که نقاط نمونه‌گیری بر روی آن قرار می‌گیرد. این روش شامل کشیدن متر نواری بین دو نقطه مورد نظر است که از یک متر نواری به طول ۵۰ تا ۱۰۰ متر و اگر در دسترس نباشد از نخ، طناب یا سیم استفاده می‌شود که تله‌ها روی یک خط موازی قرار می‌گیرند. انواع ترانسکت به صورت نقطه‌ای و روش نقطه یک چهارم می‌باشد. به دلیل این که دلیل لارو کرم شب‌تاب در زیر برگ‌ها زندگی می‌کند و در طول روز هم مخفی است به دست آوردن مدل مطلوبیت (SI) میزان پوشش برگ افتاده کف جنگل در

حشره خوزی بیش‌تر در علفزارها زیست می‌کند و کفرو در جنگل محسوب می‌شود.

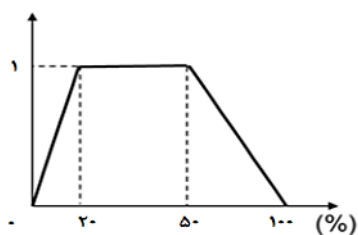
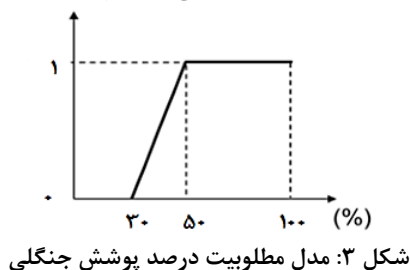
شکل ۲: گونه مورد بررسی در تحقیق

تهیه مدل SI با توجه به مطالعات میدانی و داده‌های جمع‌آوری شده در مناطق جنگلی و همین‌طور اطلاعات به دست آمده از مصاحبه با محیط‌بانان، کارشناسان جنگل و متخصصان محلی در طول سال ۹۵ تعیین شده است. از آنجایی که تهیه مدل SI روشی تجربی و بر اساس وضعیت اکولوژیکی اکوسیستم می‌باشد بنابراین در مورد گونه‌های مشابه در اکوسیستم‌های مشابه می‌توان از فرمول‌های منتشر شده در تحقیقات معتبر استفاده کرد که در مورد باز و حشره‌خوار این فرآیند به شرح جدول ۱ انجام شده است اما در مورد کرم شب‌تاب این مدل سازی صورت گرفته که در قسمت بعدی شرح داده خواهد شد. در این پژوهش برای مدل‌سازی مطلوبیت زیستگاه از روش شاخص مطلوبیت زیستگاهی (Habitat Suitability Index) استفاده شده است. برای این منظور ابتدا بر مبنای نظر انکارشناسی، مشاهدات میدانی و مرور منابع ذکر شده، متغیرهای زیستگاهی تأثیرگذار بر گونه‌های هدف، شامل موارد ذکر شده در جدول ۱ برای هر گونه (به عنوان متغیرهای زیستگاهی) انتخاب و طبقه‌بندی گردید. تراکم، متوسط بلندی چوب درختان و مساحت جنگلی بر اساس آمار سازمان جنگل‌ها و مراتع استان و شرایط غذایی نیز بر اساس میزان در دسترس بودن طعمه برای باز که پرنده‌ای شکارچی است در فصول مختلف به دست آمده است. سپس با استفاده از شاخص مطلوبیت (Suitability Index) میزان مطلوبیت هر طبقه برای هر گونه به ترتیب ذکر شده در جدول در محدوده ۰/۰۱-۱ تعیین شد. در مرحله بعد برای به دست آوردن شاخص مطلوبیت نهایی زیستگاه، بر اساس نوع متغیرهای مورد استفاده و با بهره‌گیری از فرمول‌های ارائه شده توسط (Machmer و همکاران، ۲۰۱۷) و (Doyon و همکاران، ۲۰۰۰) برای باز و هم‌چنین (Timossi و همکاران، ۲۰۱۵) برای حشره‌خور،

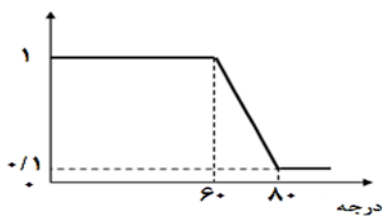

نتایج

در مدل‌سازی SI برای کرم شب‌تاب، با توجه به وضعیت محیطی بررسی شده برای هر کدام از پارامترهای در نظر گرفته شده به صورتی که توضیح داده شد و با استفاده از نرم‌افزار مکسنت، نمودارهای مطلوبیت ۱ تا ۴ به دست آمده است. براساس مدل مطلوبیت درصد پوشش جنگلی شکل ۳، کرم شب‌تاب به میزان کافی پوشش جنگلی برای نگه‌داشتن درجه حرارت در اختیار دارد. به عبارتی براساس درصد پوشش جنگلی از سطح ۳۰ تا ۵۰ درصد، رشد روند افزایشی داشته و از ۵۰ درصد به بعد حد بهینه جهت رشد لاروها تلقی می‌شود. در مدل مطلوبیت درصد پوشش برگ‌های افتاده کف جنگل به صورت شکل ۴، روند زندگی لارو کرم شب‌تاب در زیر برگ‌ها به گونه‌ای است که رشد این حشره تا ۵۰ درصد به صورت صعودی خواهد بود و در ادامه روندی ثابت و بدون تغییر در زیر برگ‌ها خواهد داشت که حالت مطلوب برای گونه است. این گونه در طول روز مخفی است. در مدل مطلوبیت زاویه شیب شکل ۵، تجربیات نشان می‌دهد لارو کرم شب‌تاب مناطق پرشیب را برای زیست ترجیح می‌دهد. براساس نتایج حاصل شده از نمونه‌برداری این حشره تا شیب ۶۰ درجه بهترین روند رشد را خواهد داشت ولی با افزایش شیب تا ۸۰ درجه رشد این حشره رو به نزول می‌رود. در نهایت براساس مدل مطلوبیت میزان رطوبت شکل ۶ کرم و لارو برای رشد نیاز به مقداری رطوبت خاک دارند. در این نمونه‌برداری تا ۲۰ درصد از رطوبت موجود در خاک، رشد رو به صعودی در این حشره دیده شد و رطوبت ۲۰ تا ۵۰ درصد میزان بهینه رشد این حشره می‌باشد. با افزایش درصد رطوبت، شاهد رشد نزولی لارو کرم شب‌تاب خواهیم بود.

شکل ۶: مدل مطلوبیت میزان رطوبت

شکل ۴: مدل مطلوبیت درصد پوشش برگ‌های افتاده کف جنگل

این مرحله امری ضروری بوده و از آن جایی که لاروهای کرم شب‌تاب به میزان کمی رطوبت خاک نیازمند هستند مدل مطلوبیت میزان رطوبت نیز به دست آورده شد. تهیه مدل مطلوبیت متغیرها مطابق با تحقیق کرمی و همکاران (۱۳۸۵) با استفاده از روش رتبه‌دهی و پس از بررسی محیطی تله‌ها انجام گرفته است. به این ترتیب که بهینه‌ترین میزان در هر فاکتور عدد ۵ و بدترین میزان عدد ۱ را به خود اختصاص داده است. همچنین کرم شب‌تاب به میزان کافی پوشش جنگلی برای نگه‌داشتن درجه حرارت نیاز دارد، بنابراین مدل مطلوبیت نرخ پوشش جنگلی هم محاسبه شده است. لارو کرم شب‌تاب مناطق پرشیب را برای زیست ترجیح می‌دهد از این رو مدل مطلوبیت میزان زاویه شیب نیز در کنار سایر مدل‌های مطلوبیت لازم بود محاسبه گردد (De Cock, ۲۰۱۸). ضمناً داده‌های جمع‌آوری شده هیچ‌گونه ناسازگاری را برای توسعه مدل مطلوبیت نشان نداده است اما به هر حال لازم است این مدل‌ها به دلیل این که مدل‌های اولیه هستند، به نحو مطلوب اصلاح شوند. بعد از تله‌گذاری نتایج بررسی تله‌ها در طول یک سال به صورت فصلی به صورت جدول ۲ آورده شد.

جدول ۲: تعداد تله‌های نصب شده و بازیابی شده در منطقه مورد مطالعه طی فصول سال

تاریخ	تعداد تله نصب شده	تعداد تله بازیابی شده
بهار ۹۵	۱۰۰	۳۶
تابستان ۹۵	۱۰۰	۴۸
پاییز ۹۵	۱۰۰	۶۴
زمستان ۹۵	۱۰۰	۳۵
مجموع	۴۰۰	۱۸۳ (۵۷/۷۵ درصد)

همان‌طور که در جدول ۲ ذکر شده است، در چهار فصل سال ۱۳۹۵ تعداد ۴۰۰ تله در مناطق مورد مطالعه نصب گردید. پس از بررسی و گذشت زمان مناسب هر کدام از تله‌های نصب شده بررسی شدند که از ۴۰۰ تله نصب شده تعداد ۱۸۳ تله بازیابی شدند. در بین چهار فصل، پاییز و تابستان دارای بیش‌ترین تعداد تله باقی‌مانده و موثر به ترتیب برابر ۶۴ و ۴۸ عدد بودند.

لاجیم، هریک از مواردی که تاثیر روی رشد لارو و کرم شب تاب خواهد گذاشت ارزیابی شد که برای کرم شب تاب میزان رطوبت دارای درجه SI کمتری نسبت به بقیه موارد است. برای پرنده باز در سه منطقه لاجیم، آبندانش و اورست شرایط غذایی دارای کمترین شاخص مطلوبیت می باشد و در منطقه قادیکلا همه شاخص ها مطلوبیت یکسان دارند. در مورد حشره خوار خزری در سه منطقه قادیکلا، آبندانش و لاجیم، کمترین مطلوبیت مربوط به شاخص تعداد حفرات روی زمین است و در منطقه اورست تاج پوشش کمترین مطلوبیت را دارد.

همان طور که قبلاً ذکر شد ۴ منطقه انتخابی تله گذاری و مدل مطلوبیت برای کرم شب تاب به دست آمد دو گونه دیگر نیز قبلاً مدل سازی شده بودند. با توجه به اطلاعات حاصله، نتایج به شرح جدول ۳ گزارش می گردد. در جدول ۳ ستون اول مربوط به معرفی گونه های شاخص و قسمت عمودی مربوط به ۴ ایستگاه مورد بررسی می باشد. در هر قسمت برای گونه ها عدد شاخص مطلوبیت زیستگاه (HIS) و میزان مطلوبیت به تفکیک پارامترهای مورد بررسی (SI) به دست آورده شد. مطابق بررسی ها در چهار منطقه قادیکلا، آبندانش، اورست و

جدول ۳: شرح مطلوبیت ۴ زیستگاه

منطقه جنگلی	لاجیم				اورست				آبندانش				قادیکلا					
	HSI		۰/۹۳		۰/۹۳		۰/۹۳		۱		۱		۰/۹۳		۱			
کرم شب تاب	SI	۱	۰/۷۱	۱	۱	۱	۰/۷۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۰/۷۱	۱	۱		
		پارامتر	نرخ پوشش جنگلی	زاویه شیب	نرخ پوشش برگی	نرخ پوشش برگی	زاویه شیب	نرخ پوشش جنگلی	نرخ پوشش جنگلی	زاویه شیب	نرخ پوشش برگی	نرخ پوشش برگی	زاویه شیب	نرخ پوشش جنگلی	نرخ پوشش جنگلی	زاویه شیب	نرخ پوشش برگی	
			میزان رطوبت جای	میزان رطوبت جای	افتاده کف جنگل	افتاده کف جنگل	میزان رطوبت جای	میزان رطوبت جای	میزان رطوبت جای	میزان رطوبت جای	افتاده کف جنگل	افتاده کف جنگل	میزان رطوبت جای	میزان رطوبت جای	میزان رطوبت جای	میزان رطوبت جای	افتاده کف جنگل	
نخل	HSI	۰/۶۰				۰/۶۰				۰/۶۰				۱				
	SI	۱	۰/۳۴	۱	۱	۱	۰/۳۴	۱	۱	۱	۰/۳۴	۱	۱	۱	۱	۱	۱	
		پارامتر	نوع چوب	میزان بلندی چوب درختان	پراکندگی درختان	پراکندگی درختان	شرایط غذایی	نوع چوب	میزان بلندی چوب درختان	پراکندگی درختان	مساحت جنگلی	شرایط غذایی	نوع چوب	میزان بلندی چوب درختان	پراکندگی درختان	مساحت جنگلی	شرایط غذایی	
حشره خوار خزری	HSI	۰/۷۱				۰/۷۸				۰/۶۰				۰/۶۸				
	SI	۰/۴۲	۰/۷۱	۰/۶۰	۱	۰/۷۵	۰/۶۰	۰/۷۰	۱	۰/۴۲	۰/۴۰	۰/۴۰	۱	۰/۴۰	۰/۴۰	۱	۱	
		پارامتر	میزان حفرات روی زمین	تاج پوشش	تعداد درختان بالغ	تعداد درختان بالغ	تعداد حفرات	تاج پوشش	تعداد درختان بالغ	تعداد درختان بالغ	تعداد حفرات روی زمین	تاج پوشش	تعداد حفرات روی زمین	تعداد حفرات روی زمین	تعداد حفرات روی زمین	تعداد حفرات روی زمین	تعداد حفرات روی زمین	تعداد حفرات روی زمین
میانگین	۰/۶۸				۰/۶۷				۰/۶۷				۰/۷۷					

زیستگاه HEP استفاده و مشخص شد هر چهار ناحیه معرفی شده از مطلوبیت نسبتاً خوبی برخوردار هستند. در مدل هپ هر چه میزان (HIS) به ۱ نزدیک تر باشد نشان دهنده میزان مطلوبیت بیشتر زیستگاه مورد نظر برای گونه است. امتیازات (SI) برای پارامترهای موثر بر رشد گونه کرم شب تاب به غیر از میزان رطوبت خاک در سایر پارامترها شامل زاویه شیب، نرخ پوشش برگ های افتاده کف جنگل و نرخ پوشش جنگلی در هر ۴ زیستگاه مورد مطالعه برابر با ۱ است که نشان دهنده حداکثر مطلوبیت می باشد اما آیتم رطوبت خاک ($SI = 0/71$) می باشد

بحث

تعیین مطلوبیت زیستگاهی یکی از اساسی ترین نیازها در مطالعات تنوع زیستی می باشد که نیاز مبرم به تعیین برخی پارامترهای تاثیرگذار روی پراکنش گونه ها دارد (عمانی، ۱۳۸۹). هدف این تحقیق پاسخ به این سوال بوده است که از بین مناطق انتخاب شده در جنگل های شمالی کشور که از بهترین نمونه جنگل های خزری هستند، کدام منطقه دارای شاخص مطلوبیت بالاتری است. در بررسی روند مطلوبیت زیستگاهی از رابطه کمی با مدل شاخص ارزیابی مطلوبیت

از آن پارامتر تاج پوشش ($SI=0/78$)، تعداد درختان بلند ($SI=0/69$) و تعداد حفرات روی زمین با ($SI=0/42$) کم‌ترین مطلوبیت را داراست. زیستگاه جنگلی قادیکلا با عدد ($HSI=0/68$) زیستگاه تقریباً مناسبی بعد از اروست و لاجیم به‌شمار می‌آید و از نظر مدل مطلوبیت (SI) برای پارامترهای بافت و ساختار خاک، تعداد درختان بلند حداکثر مطلوبیت ($SI=1$) و پارامتر تاج پوشش درختان ($SI=0/70$) هم مطلوبیت خوبی را داراست اما از نظر میزان مطلوبیت پارامتر تعداد حفرات روی زمین ($SI=0/30$) ضعیف به‌شمار می‌آید. هم‌چنین زیستگاه آب‌بندان کش با میزان ($HSI=0/62$) مطلوبیت کم‌تری در مقابل سایر زیستگاه‌ها دارد ولی از نظر بافت و ساختار خاک در سطح بسیار مناسبی قرار دارد و سایر پارامترها شامل تعداد درختان بلند، تاج پوشش و تعداد حفرات روی زمین به‌ترتیب ($SI=0/72$) و ($SI=0/49$) و ($SI=0/42$) دارا هستند و به این معنی است که از نظر تعداد درختان بلند نسبتاً مناسب است و چون میزان (HIS) بالای پنجاه درصد دارد می‌توان گفت به‌طور نسبی زیستگاه‌هایی که عدد (HIS) آن‌ها بالاتر از $0/5$ است در زمره زیستگاه‌های نسبتاً مناسب قرار می‌گیرند. نتایج حاکی از آن است که برای گونه شب‌تاب هر ۴ زیستگاه جنگلی مناسب، برای گونه باز یا طرلان زیستگاه قادیکلا حداکثر مطلوبیت را دارد و بعد از آن به‌ترتیب مطلوبیت زیستگاه به‌صورت لاجیم، آب‌بندان کش و اروست می‌باشد و برای گونه حشره‌خوار خزری زیستگاه اروست، لاجیم، قادیکلا و آب‌بندان کش به‌ترتیب دارای مطلوبیت بهتری است. با توجه به این نکته که مقدار عددی مطلوبیت زیستگاه باز یا طرلان از پنجاه درصد مطلوبیت نیز کم‌تر است، نشان دهنده ضعیف بودن زیستگاه برای گونه مورد نظر می‌باشد و بهتر است در اقدامات صحیح نسبت به افزایش پتانسیل زیستگاه از نظر نزدیک شدن به مطلوبیت مناسب گونه‌های با نیاز زیستگاهی مشابه انجام شود. در حالت کلی و محاسبه میانگین میزان مطلوبیت در هر ۴ ایستگاه، دوا ایستگاه آب‌بندان کش و اروست میزان یکسانی از مطلوبیت برخوردار است. ایستگاه لاجیم نیز مطلوبیتی شبیه دو زیستگاه مذکور دارد. اما ایستگاه قادیکلا با میزان $0/87$ دارای بیش‌ترین میزان مطلوبیت برای ۳ گونه مورد پژوهش است. این منطقه از آن جایی که از مناطق جنگلی تقریباً انبوه‌مازنداران است و از میزان بارندگی خوبی برخوردار است انتظار می‌رفت مطلوبیت محیط‌زیستی مناسبی هم داشته باشد که نتایج حاصل از ارزیابی HEP نیز این وضعیت را تایید می‌کند. این که عدد مطلوبیت زیستگاه جنگلی قادیکلا به نسبت بقیه بالاتر است، بیش‌تر از آن که مربوط به عوامل محیطی باشد مربوط به شرایط نمونه‌برداری، حضور انسانی و تا حدی میزان فرسایش خاک می‌تواند باشد. گونه‌های مطالعه شده برای این تحقیق از سه رده مختلف گونه‌های شاخص جنگلی انتخاب شدند که مطلوبیت نهایی برای این سه گونه به نوعی می‌تواند منعکس‌کننده مطلوبیت زیستگاه برای سایر گونه‌های

که با توجه به امتیاز سایر پارامترها تاثیر مخربی نخواهد داشت. عدد (HIS) منطقه جنگلی آب‌بندان کش برابر ۱ است که نشان‌دهنده حداکثر مطلوبیت برای گونه کرم شب‌تاب می‌باشد و البته سه منطقه دیگر هم امتیاز ($HSI=0/93$) دارند که نشان‌دهنده مطلوبیت بالای هر ۴ منطقه جنگلی مورد مطالعه برای گونه شاخص کرم شب‌تاب است. بررسی نتایج مربوط به گونه دوم که پرنده شکاری باز است، نشان می‌دهد در حالت کلی‌تر ۳ زیستگاه جنگلی آب‌بندان کش، اروست، لاجیم به‌دلیل مقدار HIS بسیار پایین، مطلوبیت کمی برای گونه مورد نظر دارند در حالی که قادیکلا زیستگاهی با مطلوبیت حداکثری برای گونه مورد نظر می‌باشد. این زیستگاه وسیع با درختان متراکم و بلند می‌باشد که شرایط مناسبی برای لانه‌سازی و تهیه غذای این گونه را فراهم می‌کند. زیستگاه جنگلی لاجیم، آب‌بندان کش هر دو به‌میزان تقریباً برابری مقدار عددی ($HIS=0/39$ و $HSI=0/38$) را به خود اختصاص داده‌اند که با توجه به میزان عددی مدل مطلوبیت (SI) ۴ پارامتر مورد بررسی، از نظر تراکم درختان و مساحت جنگلی تقریباً شرایط یکسانی از مطلوبیت را در اختیار گونه باز قرار می‌دهند که به‌طور دقیق‌تر از منظر دو آیتم فوق‌الذکر زیستگاه لاجیم مطلوب‌تر به‌نظر می‌رسد و هم‌چنین از نظر مدل مطلوبیت (SI) نوع چوب زیستگاه جنگلی لاجیم باز هم برای گونه مذکور مناسب‌تر است اما با توجه به آیتم متوسط بلندی چوب درختان زیستگاه جنگلی آب‌بندان کش از نقطه نظر عدد ($SI=1$) در مقابل عدد (SI) آیتم متوسط بلندی چوب درختان در زیستگاه لاجیم، این زیستگاه مطلوب‌تر است و مطلوبیت هر دو زیستگاه از نظر شرایط غذایی یکسان است و با توجه به سلسله مراتب اهمیت مدل‌های مطلوبیت ۴ آیتم مورد بررسی برای گونه حشره‌خوار زیستگاه جنگلی لاجیم، با تفاوت بسیار کم مطلوب‌تر از زیستگاه آب‌بندان کش می‌باشد. اما زیستگاه جنگلی اروست با کسب مقدار عددی ($HSI=0/30$) مطلوبیت کم‌تری نسبت به سایر زیستگاه‌ها برای پرنده باز دارد و از نظر مدل مطلوبیت (SI) برای پارامترهای نوع چوب و تراکم درختان، مناسب و برای پارامترهای شرایط غذایی، متوسط بلندی چوب درختان و مساحت جنگلی با توجه به عدد ($SI=0/20$) و ($SI=0/24$) و ($SI=0/24$) شرایط مناسبی ندارد و اصلاً ترجیح داده نمی‌شود. در رابطه با گونه حشره‌خوار خزری زیستگاه اروست مطلوبیت حداکثری ندارد بلکه مطلوبیت بالاتر و بهتری نسبت به سایر زیستگاه‌ها با مقدار عددی ($HSI=0/78$) دارد و از نظر مدل مطلوبیت (SI) برای پارامتر بافت و ساختار خاک حداکثر و برای پارامتر تاج پوشش با عدد ($SI=0/61$)، پارامتر درختان بلند عدد ($SI=0/80$)، آیتم تعداد حفرات روی زمین عدد ($SI=0/75$) و طبیعتاً مطلوبیت تقریباً مشابهی را برای گونه در زیستگاه اروست دارند. زیستگاه جنگلی لاجیم با توجه به عدد ($HSI=0/71$) بعد از اروست مطلوب به‌نظر می‌رسد و پارامتر بافت و ساختار خاک دارای حداکثر مطلوبیت و بعد

- جنگلی در این مناطق نیز باشد. در واقع عدد نهایی شاخص مطلوبیت زیستگاه به دست آمده در این تحقیق نشان دهنده وضعیت کلی زیستگاه مورد نظر می‌تواند تلقی شود. مطالعات انجام شده در ایران در زمینه هپ عمدتاً به ارزیابی یک زیستگاه برای یک گونه خاص پرداخته شده است از جمله مطالعه کرمی و همکاران (۱۳۸۵) برای ارزیابی زیستگاه کفتار راه راه ایرانی در پارک ملی خجیر یا مشتاقی و همکاران (۱۳۹۲) که شاخص‌های مرتبط با نمایه تغذیه‌ای و زیستگاهی را با مدل HEP محاسبه و عوامل مطلوبیت را مشخص کردند. مطالعه حاضر با نگاهی که به روش به کار گرفته شده در هریک از این پژوهش‌های علمی داشته این مدل سازی را برای مقایسه چند زیستگاه به کار برده است و از این جهت نوآوری در تحقیق قابل ارائه است. در مطالعات خارجی نیز عمدتاً روش HEP و HIS برای کمی کردن و ارزیابی مطلوبیت زیستگاهی استفاده شده است به عنوان نمونه می‌توان به مطالعه Yang و همکاران (۲۰۱۷) اشاره کرد که از شاخص AL در ارزیابی زیستگاه (HSI) استفاده کردند که استفاده از شاخص مساحت در این تحقیق به نوعی با روش آن انطباق دارد. De Cock (۲۰۱۸) به ارزیابی زیستگاه مناسب کرم شب‌تاب پرداخته و به نتایجی مشابه با این پژوهش دست یافته است. در پژوهشی مشابه Kostadin و همکاران (۲۰۱۸) برای ماهی‌های گرد از روش تعمیم یافته برای ارزیابی زیستگاهی استفاده کردند و در گذشته نیز می‌توان به مطالعه Ebischer و Robertson، ۱۹۹۲ اشاره نمود که پایه‌ای برای به کارگیری این روش در ارزیابی مطلوبیت زیستگاه می‌تواند تلقی شود. این تحقیق با هدف ارزیابی مطلوبیت ۴ زیستگاه مختلف در شمال کشور که نمونه بهترین مناطق جنگلی کشور را دارند، انجام گرفته که مطالعات داخلی کم‌تر به این شیوه زیستگاه‌ها کمی سازی شده‌اند. نتایج تحقیق کاربردی بوده می‌تواند در مدیریت گونه و زیستگاه استفاده گردد. همانند تمام تحقیقات این پژوهش نیز با محدودیاتی روبرو بوده است از جمله محدودیت زمانی و مکانی که فرصت و امکان دسترسی به برخی مناطق برای نمونه برداری وجود نداشت و بعضی از تله‌ها گاهی از بین رفته بود اما با افزایش تله‌ها و بالا بردن دقت جمع‌آوری نمونه‌ها سعی در کاهش اریب خطا شده است. چنانچه نتایج حاصل این پژوهش با روش سنجش از دور و تفسیر تصاویر ماهواره‌ای ترکیب شود دقت کار به میزان زیادی بالا رفته و به عنوان تحقیقات آینده مفید خواهد بود.
۱. امید، م.؛ کابلی، م.؛ کرمی، م.؛ سلمان، آ. و حسن زاده کیابی، ب.، ۱۳۸۹. مدل سازی مناسب بودن زیستگاه‌های لئوپارد فارسی (*Panthera pardus saxicolor*) با روش تجزیه و تحلیل فاکتورهای
۲. فن‌آوری محیط‌زیست. دوره ۶، شماره ۸۲، صفحات ۶۴۲ تا ۶۹۳. محیط‌زیست در پارک ملی کلاه قاضی استان اصفهان. مجله علوم و فن‌آوری محیط‌زیست. تهران. گیتاشناسی، ۸۵ تا ۸۲.
۳. حسینی، س.؛ ریاضی، ب.؛ شمس اسفندآباد، ب. و نادری، آ.، ۱۳۹۶. ارزیابی مناسبات زیستگاه *Capra aegagrus* در استان گلستان. مجله محیط زیست جانوری. دوره ۲، شماره ۹، صفحات ۹ تا ۱۶.
۴. خلیلی، ف.؛ ملکیان، م.؛ رجایی، ن. و همای، م.، ۱۳۹۵. ارزیابی زیستگاه سنجاب ایرانی (*Sciurus anumalus*) در منطقه جنگلی سروک در استان کهگیلویه و بویراحمد. بوم‌شناسی کاربردی. سال ۵، شماره ۴، صفحات ۱۵ تا ۲۴.
۵. سلامت، ص. و آقابابایی، م.، ۱۳۹۱. ارزیابی زیستگاه پارک ملی کلاه قاضی با استفاده از روش هپ. کنفرانس ملی راهکارهای دستیابی به توسعه پایدار. تهران. وزارت کشور.
۶. سلمان ماهینی، س.، ۱۳۷۳. ارزیابی محیط‌زیست در محیط‌زیست در منطقه تورانی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، گروه ارزیابی محیطی. دانشگاه تهران. ۴۵ صفحه.
۷. شعاعی، آ.؛ گلی پور، م.؛ رضایی، ه. و ببرستانی، ی. م.، ۱۳۹۶. ارزیابی پذیرش زیستگاه *Panthera pardus saxicolor* با روش پس زمینه آنتروپی، Maxent در پارک ملی تاندور در تابستان و پاییز. مجله محیط زیست جانوری. دوره ۲، شماره ۹، صفحات ۲۱ تا ۳۰.
۸. عرفانیان، ب.؛ میر کریمی، س.؛ سلمان ماهینی، آ. س. و رضایی، ه. ا.، ۱۳۹۲. مناسب بودن موجودیت زیستگاه مدل سازی برای *Panthera pardus saxicolor* در پارک ملی گلستان ایران. مجله زیست‌شناسی حیات وحش. دوره ۲، شماره ۶۹، صفحات ۶۳۰ تا ۶۳۲.
۹. عمانی، س.، ۱۳۸۹. ارزیابی تناسب زیستگاه *Gazella bennettii* در منطقه شکار ممنوع سرخ در زابل در پاییز و زمستان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد محیط‌زیست، واحد علوم و تحقیقات خوزستان. ۶۸ صفحه.
۱۰. کرمی، م.؛ ریاضی، ب. و کلانی، ن.، ۱۳۸۵. ارزیابی زیستگاه کفتار راه راه ایرانی در پارک ملی خجیر و ارائه مدل مطلوبیت با کمک روش HEP. علوم محیطی. دوره ۳، شماره ۱۱. ص ۷۷-۸۶.
۱۱. کرمی، م.؛ ریاضی، ب. و کولایی، ن.، ۱۳۸۵. مدل سازی سازگاری با محیط‌زیست *Gazella subgutturosa subgutturosa* در منطقه شکار گاراویز استان کرمانشاه با ANN. مجله تحقیقات حیوانی مجله علمی ایران. دوره ۳، شماره ۲۹، صفحات ۳۴۰ تا ۳۵۰.
۱۲. کرمی، م.؛ حسن زاده کیابی، ب.؛ سلمان ماهینی، س. و پناهنده، م.، ۱۳۹۱. ارزیابی محیط‌زیست پهناور با مدل HEP در استان استان گیلان. مجله گیاه و اکوسیستم. شماره ۱۴، صفحات ۲۵ تا ۴۰.

منابع

۱۴. کرمی، م.؛ حسن زاده کیابی، ب.؛ سلمان ماهینی، ع. و پناهنده، م.، ۱۳۸۷. ارزیابی زیستگاه قرقاول معمولی در زیستگاه توتستان استان گیلان بر اساس روش هپ. گیاه‌زیست‌بوم. دوره ۴، شماره ۱۴، صفحات ۲۵ تا ۴۰.
۱۵. مشتاقی، م.؛ کابلی، م. و شمسایی، م.، ۱۳۹۲. تعیین شاخص مطلوبیت زیستگاه (HSI) اردک سرسبز *Anas platyrhynchos* در رودخانه زاینده رود. فصلنامه اکوبیولوژی تالاب. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اهواز. دوره ۵، شماره ۱۸، صفحات ۱۳ تا ۲۲.
۱۶. ملکی نجف‌آبادی، س.، ۱۳۸۹. تعیین پارامترهای زیستگاه *Ovis orientalis isphahanica* توسط GIS. پایان‌نامه کارشناسی ارشد گروه ارزیابی آلودگی، دانشگاه صنعتی اصفهان. ۶۵ صفحه.
۱۷. منوری، س.م. و مومن بلاه‌فرد، س.ا.، ۱۳۸۹. ابزار ارزیابی مبتنی بر GIS برای حفاظت از تنوع زیستی. مجله بین‌المللی تحقیقات محیط زیست. دوره ۴، شماره ۴، صفحات ۷۰۱ تا ۷۱۲.
۱۸. هوشمند، ف. و ایزدی، ف.، ۱۳۹۲. ارزیابی زیستگاه گور ایرانی (*Equus hemionus onager*) در منطقه حفاظت‌شده المند- بهادران باروش HEP. اولین همایش ملی برنامه‌ریزی، حفاظت از محیط‌زیست و توسعه پایدار، همدان. صفحات ۱۲۴ تا ۱۳۸.
۱۹. Brook, P., 2007. Improving habitat suitability index models, wildlife society bulletin. Vol. 35, No. 1, pp: 163-167.
۲۰. De Cock, R., 2018. Biology and behaviour of lampyrids. Bioluminescence in Focus: A Collection of Illuminating Essays. University of Antwerp. pp: 163-200.
۲۱. DFO. 2016. Review of Habitat Evaluation Procedure (HEP) input parameters and model results for the Meadowbank Gold Mine Project. DFO Can. Sci. Advis. Sec. Sci. Resp. 2016/038.
۲۲. Doyon, F.; Higgelke, P.E. and MacLeod, H.L., 2000. Prepared for Millar Western Forest Products' Biodiversity Assessment Project. KBM Forestry Consultants Inc. Thunder Bay, Ontario. pp: 8-19.
۲۳. Ebischer, N.J. and Robertson, P. A., 2012. Practical aspects of compositional analysis as applied to pheasant habitat. Utilization in wildlife. pp: 285-293.
۲۴. Eigenbrod, F.; Hecnar, S. and Fahrig, L., 2008. Accessible habitat: an improved measure of the effects of habitat loss and roads on wildlife populations. Landscape Ecology. Vol. 23, No. 2, pp: 159-168.
۲۵. Erfanian, B.; Mirkarimi, S.H.; Mahini, A.S. and Rezaei, H.R. A., 2013. presence-only habitat suitability. modeling for Persian leopard in Golestan National Park, Iran. Wildlife Biology. Vol. 69, No. 2, pp: 630-632.
۲۶. Gelbard, J. and Belnap, J., 2003. Roads as Conduits for Exotic Plant Invasions in a Semiarid Landscape. Conservation Biology. Vol. 17, No. 2, pp: 420-432.
۲۷. Geneletti, D., 2003. Biodiversity Impact Assessment of roads: an approach based on ecosystem rarity. Environmental Impact Assessment Review. Vol. 23, pp: 343-365.
۲۸. Haukos, D.A. and Smith, L.M., 1991. Vegetation management in playa lakes for wintering waterfowl. Management Note 14. Department of Range and Wildlife Management. Texas Tech University, Lubbock. 4 p.
۲۹. Hirzel, A. and Arlettaz, R., 2003. Modeling habitat suitability for complex species distributions by the environmental distance geometric mean. Environ Manage. Vol. 32, 614 p.
۳۰. Hing, S.; Narayan, E.J.; Thompson, R.C. and Godfrey, S., 2016. The relationship between physiological stress and wildlife disease: consequences for health and conservation. Ecology, Management and Conservation in Natural and Modified Habitats. Vol. 38, No. 1, pp: 309-317.
۳۱. Kostadin, B.G.; Thorna, S.; Zlatanovc, T.; Nikolovd, B.P.; Shurulinkove, P.; Daskalovae, G. and Gottschalkf, T. K., 2018. Evaluating the importance of managed forests as habitat for the *Semicollared flycatcher*. Forest Ecology and Management. Vol. 41, No. 4, pp: 123-129.
۳۲. Machmer, M.; Utzig, G.F.; Gates, T.M.; Savignac, C. and Dulisse, J., 2017. Development of a Northern Goshawk habitat suitability index for forest types of the Kootenay region. Conference: Proc. Biology and Management of Species and Habitats at Risk, At Kamloops, BC, Canada. pp: 241-246.
۳۳. McCrain, M. and Gerald, R., 2012. Habitat evaluation procedures (HEP) applied to mitigation banking in North Carolina. Journal of Environmental Management. Vol. 45, No. 2, pp: 153-162.
۳۴. McGarigal, K.; Crist, M.; Roworth, E. and Romme, W.H., 2001. Cumulative effects of roads and logging on landscape structure in the San Juan Mountains, Colorado (USA). Landscape Ecology. Vol. 16. pp: 327-349.
۳۵. Morrison, M.L.; Marcot, B.G. and Mannan, R.W., 1992. Wildlife-habitat relationships: Concepts and applications. Madison. WI: University of Wisconsin Press. 343 p.
۳۶. Olivier, F. and Wotherspoon, S.J., 2006. Habitat selection Modelling, using presence-only data: Case study of a colonial hollow nesting bird, the snow petrel. Ecological Modelling. Vol. 195, pp: 187-204.
۳۷. Peterson, A.T.; Lash, R.R.; Carroll, D.S. and Johnson, K.M., 2006. Geographic potential for outbreaks of Marburg hemorrhagic fever. American Journal of Tropical Medicine and Hygiene. Vol. 75, pp: 9-15.
۳۸. Tanaka, A., 2008. First application of Habitat Evaluation Procedure to EIA in Japan: How to quantify loss and gain of habitats. IAIA08 Conference Proceedings, 28th Annual Conference of the International Association for Impact Assessment. Perth Convention Exhibition Centre, Perth. Australia. pp: 741-749.
۳۹. Timossi, I.C., Woodard, E.L. and Barrett, R.H., 2015. Habitat sustainability models for use with ARC/INFO. Department of Environmental Science, Policy, and Management University of California. Berkeley and the Sierra Nevada Ecosystem Project. 26 p.
۴۰. U.S. Fish and Wildlife Service (USFWS). 2010. Draft Fish and Wildlife Coordination Act Report for the Odessa Subarea Special Study, U. S. Bureau of Reclamation Pacific Northwest Region Yakima. Washington. 128 p.
۴۱. Underhill, J., 2002. Roads and wildlife: A study of the effects of roads on mammals in roadside habitats. Doctor of Philosophy. School of Geography and Environmental Science. The University of Birmingham. 98 p.
۴۲. Wakeley, J.S., 2018. A method to create simplified versions of existing habitat suitability index models. Environmental Management. Vol. 20, No. 1, pp: 79-83.
۴۳. Yang, H.; Viñaa, b.A.; Tanga, Y.; Zhanga, C.J.; Wang, F.; Zhaoa, Z. and Liua, J., 2017. Range-wide evaluation of wildlife habitat change: A demonstration using Giant Pandas. Biological Conservation. Vol. 213, No. 2, pp: 203-209.

